

Det ærede Medlem for Solbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) var ude med et lidt — forekommer det mig — bittert Angreb mod Flertallet paa Grund af dets Stilling i denne Sag, og han anføde navnlig over, at vi havde svaret paa enhver Indvending med det pabelige Ord: „Non possumus“. Jeg vil kun til det ærede Medlem sige, at naar det kommer til Stykket, synes jeg, at det er et overordentlig kraftigt Argument. Jeg kan minde om den berømte Salut fra Kronborg Fæstning, hvor Kommandanten, der ikke havde givet Salut, og nu skulde give Forsvarsgrunde derfor, regnede en Mængde forskellige Punkter op og til sidst det, at han havde ingen Krudt haft. Jeg tror, at var han fremkommen straks med den sidste Motivering, havde alt det andet været overflødig, og i det hele forekommer det mig ogsaa, at et „Non possumus“ er et tilstrækkeligt Argument. For at vedblive at tale Latin erindrer det ærede Medlem jo meget godt, at der ogsaa er et latinisk Ordsprog, der siger: „Ultra posse nemo obligatur“, eller som jeg kan udtrykke det paa bredt Dansk: „En Skælm gør mer, end han kan.“

Jeg skal rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og forudsætte en lille Ytring, idet han anføde over, at man havde foreslaaet at flytte Valgstedet for Randers Amts 4de Valgkreds fra Mørle, som blev vedtaget ved anden Behandling, til Hornslet, og han hævde da, at det var i Strid med Udvalgets øvrige Fremgangsmaade, idet man i Udvalget havde gjort gældende, at man ikke ønskede at flytte Valgsteder, med mindre det var Enstemmighed derom i Udvalget. Ja, den Betragtning er ganske rigtig gjort gældende i Udvalget, og af den Grund har man frafaldet forskellige Ønsker, man ellers kunde have om Flytning af Valgsteder, naar der i det hele er rejst Tvivl derom. Men det ærede Medlem maa erindre, at den Betragtning, som ligger til Grund herfor, er, at man ikke uden særlig tvingende Grunde vil forandre nuværende Valgsteder. Det er noget ganske andet, thi det er givet, at det bestaaende altid har en vis Ret, og at der skal stærke Argumenter for at skifte. Men her er der jo ikke Tale om et bestaaende Valgsted. Det, vi vedtog ved anden Behandling, er ikke noget gammelt Valgsted, men netop et nyt, og naar der til 3de Behandling er fremkommet Oplysninger, som synes at vise, at det Valgsted, som nu er foreslaaet, er mere praktisk, forekommer det mig ogsaa, det vil være rigtig at foretage Flytningen.

Det ærede Medlem vilde hævde sin hele Fremstilling af denne Sags tidligere Historie og vilde endogaa paastaa, at saaledes som jeg havde i Modsetning til hans Fremstilling skildret Fortiden, var det urigtigt. Ja, for at afgøre den Trætte maa ærede Medlemmer i Virkeligheden selv gennemgaa, hvad der er passeret i denne Sag, men jeg er da fuldstændig overbevist om, at ærede Medlemmer ville komme til det Resultat, at saaledes som Historien virkelig viser sig, stemmer den med den Beskrivelse, jeg har givet deraf, og at navnlig det Standpunkt, som det ærede Medlem jo stærkt har fremhævet og endnu voldsommere har taget Ordet for i Gaar med Hensyn til disse Foranstaltningers formentlige Grundlovsstridighed, er et fuldstændigt nyt Standpunkt, og er i temmelig stærk Modsetning til det Standpunkt, som Folketinget fra Begyndelsen af har indtaget. Jeg skal derom henvise til de Dagsordener, jeg alt gentagne Gange har citeret. Men jeg skal citere det ærede Medlem selv, idet han nemlig under Forhandlingen i 1892 udtrykkelig har udtalt — det staar i Folketingstidenden Sp. 3550: — „Det er dog vittterligt, og navnlig staar det tydeligt for min Erindring, at jeg for 20 Aar siden stod saa at sige ene her i Tinget i min Opfattelse af, at Grundloven burde gennemføres i fuld Udstrækning efter Ordene og Meningen“. Der har det ærede Medlem jo selv tilstrækkelig tilkendegivet, at den Opfattelse, jeg har haft af dette Forhold, er fuldstændig rigtig. Det ærede Medlem har fra et tidligt Tidspunkt forfægtet det Standpunkt, han nu indtager. Det har jeg anerkendt fuldt ud, men han har ikke haft flere med fra Begyndelsen af, og jeg turde vel ogsaa antage, at de allerfleste Medlemmer maa være vidende om, at dette Standpunkt heller ikke senere er blevet delt, og navnlig vil det ærede Medlem erindre, fra vore Forhandlinger i Sjor, at det ingenlunde deltes — jeg havde nær sagt af nogen af hans Partifæller i Sjor. Altsaa det siger jeg ikke som en Bebrejdelse til det ærede Medlem. Han har altid forfægtet denne Sag, og naar han nu synes, at det bryder for ham, da kan jeg meget godt forstaa, at han bliver mere bitter, men han maa ikke paastaa, at det Standpunkt, han her har forfægtet, navnlig med Hensyn til Grundlovsfortolkningen, er et Stabe, som Folketinget oprindelig har gjort gældende. Det forekommer mig for øvrigt, at det ærede Medlem er tilbøjelig til at se Sagerne, Begivenhederne og Forholdene under et forkert Synspunkt. Hans Opfattelse af den